

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Z. V. iz S., R. B. br. 19, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., J. 19, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 3. travnja 2019.

p r e s u d i o j e

I. Tužbeni zahtjev se usvaja.

Poništava se rješenje Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/18-01/857, urbroj: 401-01/06-18-2 od 27. prosinca 2018.

II. Odbija se žalba tužitelja protiv rješenja trgovačkog društva V. i k. d.o.o., interni broj: 5968/18 od 23. listopada 2018.

III. Odbija se zahtjev tužitelja od dana 9. listopada 2018. za ostvarivanjem prava na dopunu informacije – dostavljanje potpisa suvlasnika koji su predstavnika suvlasnika predmetne stambene zgrade R. B. 19, S., ovlastili na potpisivanje Ugovora o opskrbi pitkom vodom i odvodnji.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja prvostupanjskog upravnog tijela (trgovačko društvo V. i k. d.o.o., S.) od 23. listopada 2018. godine, kojim je odbijen zahtjev tužitelja za dopunu/ispravak informacije od 9. listopada 2018. godine pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, uz obrazloženje da nema osnove za dopunu/ispravak informacije.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženika podnio ovom Sudu tužbu u kojoj, u bitnom, navodi da je osporeno rješenje nezakonito, da mu isporučitelj javne usluge nikad nije dostavio zatraženu informaciju niti ga je obavijestio da ne posjeduje zatraženu informaciju, već mu dostavlja i podmeće krivu informaciju i to uz prešutnu suglasnost tuženika. Ističe da je zatražio dostavu potpisa svih suvlasnika zgrade na adresi R. B. br. 19 u S. koji su ovlastili predstavnika te zgrade, J. E., da sa isporučiteljem javne usluge potpiše Ugovor o opskrbi pitkom vodom i odvodnji od 18. travnja 2011. godine (prema zahtjevu tužitelja od 11. rujna 2018. godine), a da mu je dostavljena informacija, dokument naziva „suglasnost“ sa potpisom suvlasnika navedene zgrade koji su ovlastili navedenu osobu, predstavnika stanara te zgrade, da sa isporučiteljem javne usluge potpiše ugovor raspodjele i obračuna vode. Ističe da Ugovor o opskrbi pitkom vodom i odvodnji nije ista pravna stvar kao Ugovor raspodjele i obračuna vode pa je stoga tužitelj opravdano 9. listopada 2018. zatražio dopunu informacije, međutim

isporučitelj da je rješenjem od 23. listopada 2018. godine odbio taj zahtjev. Smatra da je rješenje tuženika nezakonito jer tuženik nije provjerio je li dostavljena informacija ujedno i zatražena informacija od tužitelja. Predlaže usvojiti tužbu i poništiti rješenje tuženika te održati ročište radi sučeljavanja s tuženikom.

U svom odgovoru na tužbu tužitelja, tuženik ističe u bitnom da je tužitelj od prvostupanjskog tijela zahtjevom za pristup informacijama od 11. rujna 2018. godine zatražio dostavu potpisa svih suvlasnika zgrade u ulici R. B. br. 19 u S. (u kojoj stanuje), koji su ovlastili predstavnika suvlasnika te zgrade da 18. travnja 2011. godine potpiše ugovor o opskrbi pitkom vodom i odvodnji s javnim poduzećem V. i k. d.o.o., S. Utvrđeno je da je prvostupanjsko tijelo postupilo po navedenom zahtjevu te je dopisom od 21. rujna 2018. godine tužitelju dostavilo Ugovor o opskrbi pitkom vodom i odvodnji od 18. travnja 2011. godine, zahtjev za izdavanje pojedinačnih računa suvlasnika zgrade na toj adresi, dodatak Međusuvlasničkom ugovoru te suglasnost kojom suvlasnici zgrade na istoj adresi ovlašćuju zakonskog zastupnika suvlasnika da potpiše Ugovor raspodjele i obračuna vode za zgradu na navedenoj adresi radi izdavanja pojedinačnih računa suvlasnicima sa internim vodomjerima, nakon čega je tužitelj dana 9. listopada 2018. godine podnio predmetni zahtjev za dopunom informacije, kojeg je prvostupanjsko tijelo odbilo 23. listopada 2018. godine uz obrazloženje da nema osnove za dopunu ili ispravak informacije budući je već omogućen pristup istoj. Tuženik smatra kako je tužitelj predmetnim zahtjevom samo ponovio svoje traženje od 11. rujna 2018. godine te da je prvostupanjsko tijelo u prilogu akta od 21. rujna 2018. godine tužitelju omogućilo pristup informacijama koje se odnose na njegov zahtjev, odnosno da je tijelo javne vlasti smatralo kako je isti zahtjev pozitivno riješen pružanjem informacije korisniku, a o čemu se ne donosi posebno rješenje. Prvostupanjsko tijelo je u dopisu kojim je tužitelju dostavilo informacije pojasnilo da popis svih potpisnika suvlasnika koji mu dostavlja predstavlja „formular“ kojeg su sami suvlasnici samostalno sročili i priložili kao potrebnu suglasnosti za potpisivanje Ugovora o opskrbi pitkom vodom i odvodnji dana 18. travnja 2011. godine, obzirom na činjenicu da upravitelj V. u tom trenutku nije imao predviđen formular na kojem bi suvlasnici prikupljali svoje potpise za prelazak na pojedinačne račune za utrošak vode, a u aktu prvostupanjskog tijela od 12. prosinca 2018. godine, kojim je dostavilo tuženiku spis predmeta, isto tijelo se očitovalo da ne posjeduje dodatne informacije koje se odnose na predmetno traženje tužitelja. Tuženik napominje da nije u nadležnosti tuženika, kao drugostupanjskog tijela u postupku po žalbama korisnika, utvrđivanje istinitosti ili točnosti informacija kojima tijelo javne vlasti omogućava pristup, utvrđivanje obveze po kojoj bi tijela javne vlasti morala posjedovati informacije koje korisnici zatraže zahtjevom za pristup informacijama, kakav bi naziv iste trebale nositi, što bi iste trebale sadržavati te je li neka dokumentacija tijela javne vlasti u skladu sa zakonskim ili podzakonskim propisima i slično, već posjeduje li prvostupanjsko tijelo ili ne posjeduje zatraženu informaciju, odnosno može li se korisnicima omogućiti pravo na pristup informaciji čije je postojanje nedvojbeno utvrđeno. Smatra pravilnim utvrđenje prvostupanjskog tijela da u konkretnom slučaju nije bilo osnove za dopunu ili ispravak dane informacije, budući da isto tijelo ne posjeduje druge informacije koje bi se tužitelju u pogledu istog traženja mogle dostaviti. Tužitelj u tužbi ničim ne dokazuje svoje tvrdnje da postoji neka druga informacija vezano za njegovo traženje, a koju prvostupanjsko tijelo ne bi dostavilo. Stoga su tvrdnje tužitelja iz tužbe o tome da je u pobijanom rješenju tuženik prikrivao pokušaj prvostupanjskog tijela da mu podmetne „krivu informaciju“ potpuno promašene i ničim potkrijepljene, a ne temelje se niti na dokumentaciji u spisu predmeta. Predlaže odbiti tužbu kao neosnovanu.

Tužitelju je, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), dostavljen odgovor na tužbu tuženika.

Tužbeni zahtjev je osnovan iz razloga navedenih u obrazloženju ove presude.

Sud je ovu upravnu stvar riješio bez održavanja rasprave u smislu odredbe članka 36. stavak 4. ZUS-a, s obzirom na način kako je ista riješena te činjenicu da je tužitelj u tužbi zatražio održavanje rasprave, ali samo radi sučeljavanja s tuženikom.

Prema stanju spisa predmeta proizlazi da je tužitelj zahtjevom od 9. listopada 2018. godine zatražio dopunu/ispravak informacije, budući je bio nezadovoljan odgovorom trgovačkog društva V. i k. d.o.o., S. od 21. rujna 2018. godine. Naime, tužitelj je zatražio od istog trgovačkog društva potpise suvlasnika koji su predstavnika suvlasnika stambene zgrade na adresi R. B. 19 u S. ovlastili za potpisivanje Ugovora o opskrbi pitkom vodom i odvodnji. Prvostupanjsko tijelo je odbilo zahtjev tužitelja pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI), uz obrazloženje da u konkretnom slučaju nema osnove za udovoljenje zahtjevu tužitelja za dopunom informacije iz razloga što je zahtjevu tužitelju dopisom od dana 21. rujna 2018. godine već udovoljeno te dostavljen traženi popis suvlasnika koji su predstavnika suvlasnika stambene zgrade na navedenoj adresi ovlastili na potpisivanje Ugovora o opskrbi pitkom vodom i odvodnji. Tuženik je prihvatio obrazloženje prvostupanjskog upravnog tijela i odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv rješenja istog tijela od 23. listopada 2018. godine, uz obrazloženje da je trgovačko društvo V. i k. d.o.o., S. po zahtjevu tužitelja omogućilo istome pristup zatraženim informacijama te da je tužitelj u zahtjevu za dopunu informacija samo ponovio isto traženje te je stoga zahtjev tužitelja pravilno odbijen temeljem odredbe članka 23. stavak 5. točka 3. ZPPI-a.

Zakon o pravu na pristup informacijama propisuje da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga i u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti (odredba članka 5. stavak 1. točka 3. citiranog Zakona). Prema stavku 5. istog članka Zakona, pravo na pristup informacijama obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije, kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informacije neovisno o postavljenom zahtjevu kada objavljivanje proizlazi iz obveze određene zakonom ili drugim propisom.

Prema ocjeni ovog Suda, a imajući u vidu predmet tužiteljeva zahtjeva za nadopunu informacije, u konkretnom slučaju se ne radi o informaciji u smislu citirane odredbe članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona, koje shvaćanje je ovaj Sud već zauzeo u predmetu poslovnog broja UsII-417/18, po tužbi tužitelja. Naime, u navedenom predmetu ovaj Sud je zauzeo stajalište da zatražena od strane tužitelja informacija – potpisi svih suvlasnika (ili 50%) koji su predstavnika suvlasnika stanara zgrade na navedenoj adresi ovlastili za potpisivanje ugovora o opskrbi pitkom vodom ne predstavlja informaciju u smislu naprijed citirane odredbe Zakona, odnosno ne predstavlja informaciju/podatak od javnog interesa.

Stoga je o zahtjevu tužitelja trebalo odlučiti temeljem odredbe članka 23. stavak 5. točka 4. Zakona, kojim je propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavak 1. točka 3. istog Zakona.

Iz navedenih razloga ovaj Sud je, temeljem odredbe članka 58. stavak 1. ZUS-a, riješio kao u izreci.

U Zagrebu, 3. travnja 2019.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.